recordatus fuero pertimesco. et concutit carnem meam tremor. Quare ergo impii vivunt. sublimati sunt confortatique divitiis. Semen eorum permanet coram eis. propinquorum turba et nepotum in conspectu eorum. Domus eorum secure sunt et pacate. et non est virga dei super eos. Bos eorum concepit. et non abortivit. Vacca peperit. et non est privata fetu suo. Egrediuntur quasi greges parvuli eorum. et infantes eorum exultant lusibus. Tenent timpanum et cytharam et gaudent ad sonitum organi. Ducunt in bonis dies suos. et in puncto ad inferna descendunt. Qui dixerunt deo recede a nobis scientiam viarum tuarum nolumus. Quis est omnipotens ut serviamus ei. et quid nobis prodest si oraverimus illum. Verumptamen quia non sunt in manu eorum bona sua. consilium impiorum longe sit a me. quotiens lucerna impiorum extinguetur. et superveniet eis inundatio. et dolores dividet furoris sui. Erunt sicut palee ante faciem venti. et sicut favilla quam turbo dispergit. Deus servabit filiis illius dolorem patris. et quum reddiderit tunc sciet. Videbunt oculi eius interfectionem suam. et de furore omnipotentis bibet. Quid enim ad eum pertinet de domo sua post se. et si numerus mensium eius dimidietur. Numquid deum quispiam docebit scientiam qui excelsos iudicat. Iste moritur robustus et sanus. dives et felix. viscera eius plena sunt adipe. et medullis ossa illius irrigantur. Alius vero moritur in amaritudine anime absque ullis opibus. et tamen simul in pulvere dormient. et vermes operient eos. Certe novi cogitationes vestras. et sententias contra me iniquas. Dicitis enim. Ubi est domus principis. et ubi tabernacula impiorum. Interrogate quemlibet de viatoribus. et hec eadem illum intelligere cognoscetis. Quia in diem perditionis servatur malus. et ad diem furoris ducetur. Quis arguet coram eo viam eius. et que fecit quis reddet illi. Ipse ad sepulchra ducetur. et in congerie mortuorum vigilabit. Dulcis fuit glareis chochiti. et post se omnem hominem trahit. et ante se innumerabiles. Quomodo igitur consolamini me frustra. quum responsa vestra repugnare ostensa sint veritati.

xxii

Liber xxii. Respondens autem heliphaz temanites dixit.

Numquid deo comparari potest homo etiam quum perfecte fuerit scientie. Quid prodest deo si iustus fueris. Aut quid ei

(Marginal glosses in boxes, largely illegible: "h. Manent aut hec ...", "h. ... in psalmo ...", "h. quid ... serviamus ei ...", "h. In ducti sunt ... lapides torrentes", "h. hic moritur in potentia ... bene passus ... in habundantia")